

Beslutningsforslag nr. **B 110**

Folketinget 2012-13

Fremsat den 9. april 2013 af Karina Adsbøl (DF), Rene Christensen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF),
Mette Hjerminde Dencker (DF), Søren Espersen (DF), Karin Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk kompensation i forbindelse med klagesager

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte de fornødne lovforslag eller foretage de nødvendige ændringer af administrative forskrifter med det formål, at der kan udbetales en

kompensation til borgere i tilfælde, hvor Ankestyrelsen giver borgeren medhold i, at kommunen har truffet en forkert beslutning efter serviceloven.

Bemærkninger til forslaget

Baggrund for forslaget

Forslagsstillerne mener, at det er rimeligt, at borgere, der ved Ankestyrelsen får medhold i en klagesag mod kommunen, kan tilkendes kompensation.

Hver dag træffer kommunerne afgørelser efter lov om social service om forhold vedrørende ældre og udsatte borgere. Det kan f.eks. være i sager om hjemmehjælp, personlig pleje og lign. I en række tilfælde indebærer afgørelsen, at borgeren mister et gode helt eller delvis, som borgeren hidtil har haft. Det kan f.eks. være, at borgeren har fået tildelt hjemmehjælp i seks timer om ugen, men at kommunen nu træffer afgørelse om at nedsætte hjemmehjælpen til eksempelvis det halve.

Kommunen træffer afgørelser ud fra en konkret og individuel vurdering af borgerens forhold på baggrund af den gældende lovgivning. Men virkeligheden er også, at kommunens økonomi kan være en faktor, der påvirker afgørelsen, når kommunen skal have økonomien til at hænge sammen. I mange kommuner træffes afgørelser, som kommunen godt ved er på kant med loven, og kommunen kan også have en interesse i at prøve lovens rammer af. Der er derved nogle uhensigtsmæssige økonomiske incitament i den nuværende struktur til fordel for den kommunale myndighed.

Er borgeren ikke enig i eller tilfreds med den kommunale afgørelse, kan borgeren efter de nuværende regler klage over kommunens afgørelse til det sociale nævn i den region, hvori borgeren bor. I det følgende beskrives den kompensationsordning, som forslagsstillerne ønsker indført.

Det skal bemærkes, at regeringen den 9. november 2012 har indgået en politisk aftale om en ny struktur for statsforvaltningerne og Ankestyrelsen, der ændrer på det nuværende klagesystem. Den nye struktur er planlagt til at være fuldt implementeret i 2016. Den foreslåede kompensationsordning ønskes indført, uanset at strukturen ændres, således at der kan udbetales en kompensation i de tilfælde, hvor borgeren får medhold ved den nuværende struktur såvel som ved den nye struktur.

De sociale nævn

De sociale nævn findes i hver region. De sociale nævn træffer afgørelser i sager, som er afgjort af kommunale myndigheder. Som borger kan man klage over kommunens afgørelser i sociale sager. Det kan f.eks. være klage over afslag på betaling af en tandbehandling eller over nedsat hjemmehjælp. I 2011 afsluttede de sociale nævn i alt 19.969 sager, heraf blev 12.829 stadfæstet, 1.898 ændret, 3.152 hjemvist til fornyet behandling i kommunen, og 2.090 blev afvist eller bortfaldt. Af de 19.969 sager drejede 11.183 sig om klager over social service, jf. Ankestyrelsens Ankestatistik 2011.

Indtil det sociale nævn måtte træffe en eventuel ny afgørelse i sagen gælder kommunens afgørelse, da klage over kommunens afgørelse som hovedregel ikke har opsættende virkning.

Når det sociale nævn har truffet afgørelse i sagen, er sagen for så vidt slut, og kommunen skal efterleve afgørelsen.

Er borgeren ikke enig i eller tilfreds med afgørelsen, kan borgeren klage over det sociale nævns afgørelse til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen optager i dag kun sager af principiel karakter. I 2011 behandlede Ankestyrelsen 1.378 sager på området for serviceloven, hvoraf de optog 499 til principiel behandling.

Kompensation

Forslagsstillerne mener, at det er rimeligt, at borgeren kan tilkendes en kompensation i tilfælde, hvor Ankestyrelsen finder, at borgeren får medhold, og at borgeren dermed i en periode har måttet lide under kommunens forkerte afgørelse.

Hvis borgerens klage eksempelvis omhandlede nedsat hjemmehjælp, således at hjælpen er nedsat med 4 timer om ugen, så har borgeren måttet tåle denne forringelse i den periode, hvor klagesagen har kørt. Hvis hele klageforløbet har strakt sig over eksempelvis 10 måneder, så har borgeren lidt under timers ugentlig manglende hjemmehjælp gennem 10 måneder, hvilket efter forslagsstillerens opfattelse skal udløse en kontant kompensation.

Den myndighed, der har truffet den forkerte beslutning, skal afholde kompensationen.

Kompensationen skal tjene to formål: For det første som et plaster på såret til borgeren over det manglende gode, borgeren ikke har haft adgang til i klageperioden. For det andet som et signal til kommunen om at være mere omhyggelig med at træffe de rigtige afgørelser første gang. En kompensationsordning vil dermed medvirke til at skabe et økonomisk incitament, så kommunen træffer den rigtige afgørelse første gang.

Kompensationen må ikke erstatte eller træde i stedet for en eventuel højere erstatning, der ellers ville være blevet tilkendt klageren.

Kompensationens størrelse skal stå i et rimeligt forhold til borgerens manglende gode og den tid, borgeren har manglet godet, og skal udmåles af Ankestyrelsen, når der træffes endelig afgørelse i sagen.

Forslagsstillerne er overbeviste om, at en kompensationsordning i forbindelse med en klagesag, der giver borgeren medhold, vil være en økonomisk motivering for kommunerne til hurtigt og effektivt at træffe de rigtige afgørelser.

Skriftlig fremsættelse

Karina Adsbøl (DF) m.fl.:

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk kompensation i forbindelse med klagesager.

(Beslutningsforslag nr. B 110)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.